

Pisanje regularnih izraza:

- + jedan ili vise
- {3} tacno tri
- {2,5} izmedju 2 i 5
- {3,} 3 ili vise
- * nula ili vise
- ? jedan ili nijedan
- . bilo koji karakter
- \ navodi se kada mislimo na neki karakter identican nekom od specijalnih
- () grupisanje izraza
- | alterantiva jedno ili drugo
- [] navodjenje klase znakova npr [0-9]
- . bilo koji znak sem \n
- ^ negacija, sve sto nije npr. ^T sve sto nije t

	name	kind	type	atr1	atr2
0	%0	REG	0	0	0
1	%1	REG	0	0	0
2	%2	REG	0	0	0
3	%3	REG	0	0	0
4	%4	REG	0	0	0
5	%5	REG	0	0	0
6	%6	REG	0	0	0
7	%7	REG	0	0	0
8	%8	REG	0	0	0
9	%9	REG	0	0	0
10	%10	REG	0	0	0
11	%11	REG	0	0	0
12	%12	REG	0	0	0
13	%13	REG	1	0	0
14	abs	FUN	1	1	1
15	main	FUN	1	0	0
16	-5	LIT	1	0	0

```
"int"      { yylval.i = INT; return _TYPE; }
"unsigned" { yylval.i = UINT; return _TYPE; }
"if"       { return _IF; }
"else"     { return _ELSE; }
"return"   { return _RETURN; }

"("        { return _LPAREN; }
")"        { return _RPAREN; }
"{"        { return _LBRACKET; }
"}"        { return _RBRACKET; }
";"        { return _SEMICOLON; }
"="        { return _ASSIGN; }

"+"        { yylval.i = ADD; return _AROP; }
"-"        { yylval.i = SUB; return _AROP; }

"<"        { yylval.i = LT; return _RELOP; }
">"        { yylval.i = GT; return _RELOP; }
"<="       { yylval.i = LE; return _RELOP; }
">="       { yylval.i = GE; return _RELOP; }
"=="       { yylval.i = EQ; return _RELOP; }
"!="       { yylval.i = NE; return _RELOP; }

[a-zA-Z][a-zA-Z0-9]* { yylval.s = strdup(yytext);
                        return _ID; }
[+]?[0-9]{1,10}      { yylval.s = strdup(yytext);
                        return _INT_NUMBER; }
[0-9]{1,10}[uU]       { yylval.s = strdup(yytext);
                        yylval.s[yyleng-1] = 0;
                        return _UINT_NUMBER; }

\\./.*               { /* skip */ }
.                    { printf("line %d: LEXICAL ERROR on char %c\n", yylineno, *yytext); }
%%
```

STRING SIMBOLA	VRSTA SIMBOLA	TIP SIMBOLA	ATRIBUT SIMBOLA	ATRIBUT SIMBOLA
main	FUN	povratni tip funkcije	broj parametara	tip parametra
p	PAR	tip parametra	redni broj parametra	-
x	VAR	tip promenljive	redni broj promenljive	-
100	LIT	tip literala	-	-
%0	REG	tip sadrzaja registra	-	-

1. Sintaksnu gresku predstavlja?
Pogresan redoslijed simbola.
2. Pretraga tebele u cilju pronalazenja identifikatora se vrsi pomocu funkcije?
lookup_symbol()

3. Koliko ima globalnih identifikatora u tekstu?

```
int f(int p)
{
    int m;
    int n;
    return m;
}
int main()
{}
```

Ima ih 2 f i main jer njihov lookup bilo gdje nece nikada biti 0 - globalno vidljivi.

4. Najvise kompajera radi?
Lokalnu optimizaciju.

5. Koliko ima identifikatora u primjeru?

```
int fun()
{
    return 0;
}
int main()
{
}
```

Ima ih 0 jedino sto je lokalno je _TYPE a on nije _ID

6. Koliko ima lokalnih identifikatora u primjeru:

```
int f()
{
    int x;
    int y;
    int z;
    return x+y+z;
}
```

Ima ih 3 i to su x, y, z

7. Koliko stringova odgovara navedenom regulatnom izrazu `0[xX][0-9A-Fa-f]{1,4}`?

-0x1234 **(moze)**
-0x1010 **(moze)**
-0x3h45 **(ne moze zbog h)**

8. Koliko puta skener prepozna token identifikatora (`_ID`) u narednom primjeru?

```
int main()
{
    a=x*5;
}
```

Tri puta: main, a, x;

9. Koji od navedenih pojmova se prepozna u toku parsiranja prikazanog dijela koda?

`x=y+5;`
- `num_exp` **(tacno)**
- `exp` **(tacno)**
- `variable` **(netacno - variable je kod deklaracije promjenjive)**
- `compund_statement` **(netacno)**

10. U datom pravilu meta promjenjiva `$3` odgovara vrijednosti pojma/simbola/akcije?

```
a: _A
    {printf("A");}
    b
    {printf("B");}
;
```

b - jer imamo jedan izraz

11. Kakva greska postoji u miniC kodu?

```
int x;
int y;
x=x+y
```

Nedostaje ; a to je sintaksna greska

12. Koji od navedenih pojmova se prepozna u toku parsiranja prikazanog dijela koda?

`x=f();`
-exp , argument : Vjerovatno je samo to tacno od ponjudjenog a da je bilo ponudjeno bilo bi tacno i: `statement`, `assignment_statement`, `function_call`;

13. Kakva greska postoji u miniC kodu?

```
a = x * y - 3;
```

Leksicka jer miniC ne poznaje *

14. Koliko ima globalnih identifikatora?

```
int f()
{
    int x;
    int y;
    return x*y;
}
```

Jedan i to je f

Da je pitala lokalnih odgovor bi bio 2: x i y.

15. Koliko puta skener prepozna token identifikatora (_ID) u primjeru?

```
int f(int p)
{
    return p+p;
}
```

Cetiri puta f, p, p, p

16. Ulazni miniC kod sadrzi koji niz tokena?

```
int f()
{
    a = 0;
}
_TYPE _ID _LPAREN _RPAREN _LBRACKET _ID _ASSIGN _INT_NUMBER
_RBRACKET
```

17. Koji od navedenih pojmova se propozna u toku parsiranja dijela koda?

```
int main()
{
    return a;
}
- exp                (tacno)
- return_statement   (tacno)
- function_call      (netacno)
```

18. U datom pravilu meta promjenjiva \$4 odgovara vrijednosti pojma/polja/simbola/akcije?

```
sentence: _CAPITAL_WORD
        {printf("_CAPITAL_WORD"); words_counter++;}
words
        {printf("words");}
_DOT
        {printf("_DOT");}
;
```

Odgovor: {printf("words");}

19. Vrijednost polja kind u tabeli simbola za simbol s je?

```
int f()
{
    int s;
    int t;
    return x;
}
VAR
```

20. Koji regularan izraz odgovara sledecem zahtjevu:

Simbol se sastoji od znaka "_" iza kojeg slijede jedno ili dva mala slova a iza nijedno ili vise velikih slova ili cifara.

Odgovor: $_ [a-z][a-z]?[A-Z]*[0-9]^*$ ili $_ [a-z]\{1,2\}[A-Z0-9]^*$ i slicno.

21. Koji od navedenih pojmova se prepozna u toku parsiranja prikazanog dijela koda?

```
x=x+a;
-literal      (netacno)
-exp          (tacno)
-statement    (tacno)
-variable     (netacno)
```

22. Koji niz tokena ce se prepoznati u miniC datoteci? a=f();

$_ ID _ ASSIGN _ ID _ LPAREN _ RPAREN _ SEMICOLON$ (Ne zaboravi ;)

23. Formalna gramatika se sastoji od?

- simbola **(tacno)**
- startnog pojma **(tacno)**
- pojmova **(tacno)**
- pravila **(tacno)**
- tokena **(netacno)**

24. Koji niz tokena ce biti prepoznat u ulaznoj miniC datoteci

```
a = b + (c - d);
 $\_ ID \_ ASSIGN \_ ID \_ AROP \_ LPAREN \_ ID \_ AROP \_ ID \_ RPAREN \_ SEMICOLON$ 
```

25. Bootstraping je proces u kome kompajler:

sam sebe kompajlira

26. Upisati vrijednost polja attr u tabeli simbola za simbol b

```
int f()
{ int a; int b; return a+b+5; }
```

Attr kod promjenjivih je redni broj promjenjive pa je onda 2;

27. Koja vrijednost je zapisana u polju attr u tabeli simbola za simbol f?

```
int f(unsigned p)
{
    int n;
    unsigned m;
    n=6;
}
```

**Bude zapisana vrijednost 1 jer attr sadrzi broj parametara funkcije
Da je pitala za m odgovor bi bio 2 jer je druga promjenjiva po redu**

28. Kakva greska postoji u miniC kodu?

```
int f(int p) { }
int main() { return f(); }
```

semanticka jer poziv funkcije f mora da ima parametar tipa int.

29. Za lokalne identifikatore u miniC programu vazi da:

- **postoje samo za vrijeme izvršenja funkcije**
- **se oslobadjaju na kraju izvršenja funkcije**

30. Koji od regulatnih izraza definise string cija je minimalna duzina 2 znaka

[a-z][0-9]?[a-zA-Z]

31. Kakva greska postoji u miniC kodu?

```
a=x + y ? 3;
```

leksicka jer ? nije definisan

32. Koji parseri su pogodni za automatsko genrisanje?

LR parseri

33. Koju semanticku provjeru treba izvesti prilikom prepoznavanja pojma function_call?

Uporediti broj parametara i argumenata, uporediti tipove parametara i argumenata

34. Koja vrsta greske postoji u miniC kodu?

```
int f2(int num) { return num*num; }
```

leksicka jer ne prepoznaje *

35. Da li je ovaj kod semanticki ispravan?

```
int f(int num) { int n; n=10; return num + n + n; }
int main() { int n; n=5; return f(n-3); }
```

jeste tacan je.

36. Da li je ovaj kod semanticki ispravan?

```
int f(int num){return num;}
int main() { int n; n=8; f=n+5; }
```

ne sa lijeve strane = je funkcija

37. Koja vrsta greske postoji u dijelu miniC koda?

```
int main() { int n; unsigned m; if(n<m)return n+m; }
```

semanticka jer su n i m razlicitog tipa.

38. Koja vrsta gresek postoji u dijelu miniC koda?

```
int main() { int n; unsigned m; if(n<7) return m; }
```

semanticka jer je povratna vrijednost pogresnog tipa.

39. Regularnom izrazu $[0-9]^+\backslash.[0-9]^*$

- 1 **(netacno)**

- 1. **(tacno)**

- 12. **(tacno)**

- 123.123 **(tacno)**

- .5 **(netacno)**

40. Semantika programskog jezika se opisuje?

neformalno

41. Sintaksa programskog jezika se opisuje?

BNF notacijom (nisam sig.)

42. Koje registre u tabeli imamo?

%0 do %12 radni registri

%13 registar za povr. vrijednost funkcije

%14 pokazivac frejma

%15 pokazivac vrha stack-a

43. Skener-flex globalne promjenjive:

char* yytext - omogucava pristup stringu poslednjeg prepoznatog simbola

int yyleng - sadrzi duzinu stringa poslednje prepoznatog simbola

yylineno - sadrzi broj trenutne linije
int yylval - sadrzi vrijednost prepoznatog simbola

44. Kom dijelu miniC koda odgovara izgenerisani asemblerski kod?

PP: Lokalne promjenjive su definisane sa a pa b

subs -8(%14), -4(%14), %0 reg0=(b-a)

adds -4(%14), -4(%14), %1 reg1=(a+a)

subs %0, %1, %0 reg0 = (b-a)-(a+a)

mov %0, 04(%14) a= reg0

Rjesenje: a= (b-a) - (a+a);

45. 44. Kom dijelu miniC koda odgovara izgenerisani asemblerski kod?

PP: Lokalne promjenjive su definisane sa a pa b

subs \$2, -8(%14), %0 reg0=2-b

mov %0, -4(%14) a=reg0 tj a=2-b

Rjesenje: a=2-b;

46. 45. Koliko ukupno registara ima hipotetski assembler

Odgovor: 16

47. 44. Kom dijelu miniC koda odgovara izgenerisani assemblyski kod? PP:

Lokalne promjenjive su definisane sa a pa b

adds -4(%14), \$3, %0 reg0=a+3;

mov %0, -4(14) a=reg- tj a=a+3

Rjesenje a=a+3;

48. Koliko zauzimaju registri a koliko memorijske lokacije?

Registri i mem. lokacije zauzimaju po 4 bajta.

49. Kako su definisane labele?

Labele pocinju malim slovom iza cega mogu biti slova, cifre, i donja crta. Iza labele se stavlja dvotacka. Sistemske labele pocinju znakom @

50. Operandi mogu biti: neposredni, registarski, direktni, indirektni i indeksni.

Dijele se na:

ulazne (moze biti bilo koji od navedenih)

izlazne (svi osim neposrednih)

neposredni (cijeli oznaceni ili neoz. brojevi \$12 \$-2)

registarski (odg. oznaci registra a vrijednost vrijednosti reg.)

indirektni (%0)

direktni (odgovara labeli)

indeksni (4(%14), -8(%14))

51. Naredba poredjenja:

CMPX ulazni operand, ulazni operand

52. Naredba skoka

JMPx ulazni operand

53. Naredba

JEQ(jedna od JEQ) ulazni operand

54. Naredbe rukovanja stekom:

PUSH ulazni operand

POP izlazni operand

55. Naredba poziva potprograma:

CALL ulazni operand

56. Naredba povratka iz podprograma:

RET (nema operand)

57. Naredba sabiranja

ADDx ulazni operand, ulazni operand, izlazni operand

58. Nadredba oduzimanja

SUBBx ulazni operand, ulazni operand, ilazni operand

59. Naredba mnozenja

MULx ulazni operand, ulazni operand, izlazni operand

60. Naredba dijeljenja

DIVx ulazni operand, ulazni operand, izlazni operand

61. Naredba prebacivanja

MOV ulazni operand, ilazni operand

62. Naredba konverzije cijelog broja u razlomljeni

TOF ulazni, izlazni

63. Naredba konverzije razlomljenog broja u cijeli

TOI ulazni, izlazni

64. Direktiva zauzimanja memorijskih lokacija

WORD broj

65. Radni registar se zauzima kod smijestanja rezultata svakog aritmetickog izraza sa dva operanda i jednim operatorom (num exp)

Oslobadja se cim se preuzme njegova vrijednost

66. Kao pokazivac steka registara se koristi promjenjiva free_reg_num koja sadrzi broj prvog slobodnog radnog registra. Ako je free_reg_num >12 = fatalna greska

67. Labele u generisanom kodu moraju biti jedisntvene. Svaka labela se zavrшава brojem.

Promjenjiva labnum sadrzi broj aktuelne labela

68. Za slog

struct {

int x;

int y;

}z;

z.y=z.x; generisi kod

MOV \$z, %0 // Adresu od u reg0

MOV 0(%0), 4(%0) // Prvi operand je prvo smjesten na stack pa onda drugi
(stack raste ka dole)

69. Za niz: int n[10];
n[0]=n[1];

MOV \$n, %0 // Adresu niza (nultog el u)
MOV 4(%0), 0(%0)

70. Ko mijenja bite status registra?

Naredba poredjena CMP u skladu sa razlikom prvog i drugog ulaznog operanda

71. Prethodni pokazivac frejma se stavlja?

Nakon povratne adrese

72. Sta se sve nalazi na stack frame-u od visih ka nizim adresama

argumenti, povratna adresa, prethodni pokazivac frejma lokalne promjenjive, pokazivac steka

73. Kom dijelu miniC koda odgovara izgenerisani asemblerski kod?

Subs -8(%14), -4(%14), %0 (reg0=b-a)
adds -4(%14), -4(%14), %1 (reg1=a+a)
subs %0, %1, %0 (reg0=reg0-reg1; reg0=(b-a)-(a+a))
mov %0, -4(%14) (a=reg0)
Rezultat: a=(b-a)-(a+a);

74. Odrediti koliko ima baznih tipova u dijelu asemblerskog

@switch0: //BB1 (labela pocetak BB, JMP kraj BB)
JMP test0 // test0 koje nije vidljivo je rezultat nekog skoka i BB je

@case0_0 : //BB2 (pocinje labelom završava skokom)
MOV \$1, state
JMP @exit0 // exit0 koje nije vidljivo ...

@case0_1: // BB3
MOV \$2, state
JMP @exit0

@default: //BB4
MOV\$0, state //BB4
JMP ... //Svaka instrukcija nakon skoka je bazni blok a posto imamo ...
//znaci da imamo dalje jos instrukcija

Ukupno: 7

Algoritam: Prva instrukcija je pocetak bloka Svaka instrukcija koja je cilj nekog skoka je pocetak bloka, svaka instrukcija nakon skoka je pocetak bloka

75. Koja optimizacija moze da se primjeni na naredbi?

t=1+2;
Slaganje konstanti

76. Kom iskazu odgovara prikazani Java asemblerski program

```
iload b  
iload c  
iadd  
istore a
```

Odgovor: $a=b+c$;

77. Prilikom generisanja koda najcesce koriscene promjenjive se smjestaju?

U registre

78. Kod dvoprolaznog kompajlera prvi prolaz obuhvata?

Prednji modul kompajlera (front end)

79. Kod dvoprolaznog kompajlera drugi prolaz obuhvata?

Zadnji modul kompajlera (back end) i to faze generisanja i optimizacije koda.

80. Optimizacija koja se vrši na jednom baznom bloku?

Lokalna

81. Optimizacija petlji ima za cilj da

Smanji broj naredbi u tijelu petlje

82. Oznaci tacan odgovor:

Kompajler programskog jezika c za Intel procesore se sastoji od prednjeg modula pm1 i zadnjeg modula zm1.

Kompajler programskog jezika Java za SPARC procesor se sastoji od prednjeg modula pm2 i zadnjeg modula zm2.

Kompajler programskog jezika c++ za MIPS procesore se sastoji od prednjeg modula pm3 i zadnjeg modula zm3.

Ako svi kompajleri koriste isti medjujezik tada pm1 i zm3 odgovaraju kompajleru.

Tacno: Programskog jezika c za MIPS procesor

83. Dat je izraz u postfiksnoj notaciji. Tom izrazu odgovara sledeci izraz u infiksnoj notacija?

$2 \ a \ b \ + \ unarni_minus \ * \ c \ d \ - /$

Postupak: Gledamo sa lijeva dok ne nadjemo prvu operaciju kad na nju naidjemo onda je izvršimo sa prethodna dva (ulijevo), izbrisemo iz niza i ponavljamo postupak

$2 \ (a+b) \ unarni_minus \ * \ cd- /$

$2-(a+b)*cd- /$

$2*(-(a+b))cd- /$

$2*(-(a+b)) \ (c-d) /$

$(2*(-(a+b)))/(c-d)$

Odgovor: $(2*(-(a+b)))/(c-d)$;

84. Odrediti u kojoj liniji se nalazi suvisna naredba u asemblerskoj sekvenci?

```
@while0:    CMPU a,b
            JEQ @false1
@true0:     CMPU a,b           // Vec je poredjeno flag je podesen
            JLEU @false1
@true1:     SUBU a,b,a
            JMP @exit1
@false1:    SUBU b,a,b
@exit1:     ADDU a,b,c
```

U liniji 3

85. Sta se u toku optimizacije medjukoda radi sa suvisnim(nedostupnim) naredbama?
Izbacuju se.

86. Odrediti na kojoj liniji se završava dugi bazni blok u dijelu asemblerskog koda?

```
MOV $0, suma           // BB1
MOV $0, I               // BB1
@lab3: CMPS i, $5       // BB2
JGTS @exit3             // BB2
ADDS suma,i,%0          // BB3
MOV %0, suma           // BB3
```

U liniji 4

87. Odrediti u kojoj liniji se nalazi nedostupna naredba u asemblerskoj sekvenci?

```
@lab0: CMPS c,d
        JE @true0
        JNE @exit0
        SUBS %4, $1, %3    // Ova
@true0: MOC v,d
```

88. Kom dijelu miniC koda odgovara izgenerisani asemblerski kod?

```
SUBS $2, -8(%14), %0      reg0=2-b
MOV %0, -4(%14)           a=reg0;    a=2-b
```

Odgovor: a=2-b;

89. Dat je izraz u infiksnoj notaciji. Tom izrazu odgovara sledeci izraz u postfiksnoj notaciji?

```
(a+b)/(-5*(-3+c));
(a+b)*(-5*(-3+c))/
ab+ (-5*(-3+c))/
ab+(5 unarni_minus * (-3+c))/
ab+(5 unarni_minus * (3 unarni_minus c) )/
ab+ 5 unarni_minus 3 unarni_minus c + * /
```

90. Datom izrazu u infiksnoj notaciji $(a-b)/(-(a+d)-a)*c$ odgovara:

$(a-b)/(-(8+d)-a) \text{ c } *$
 $(a-b)(-(8+d)-a)/c *$
 $(ab-)(-(8+d)-a)/c *$
 $(ab-)(-(8d+)-a)/c *$
 $(ab-)(8d+ \text{ unarni_minus } -a)/c *$
 $ab-8d+\text{unarni_minus } a \text{ }-/c *$

91. Odrediti u kojoj liniji je moguća algebarska transformacija u asemblerskoj sekvenci

```
CALL pp
MOV %3, b
MOV c, a
MULS $2, %2, %3 // LINIJA 4
CMPS a, b
JGRS @lab1
```

Redukcija se može vršiti u smislu:

- Neke instrukcije se mogu uprostiti (ovo se zove *redukcija snage*, engl. *strength reduction*):

$x := x * 0$	$x := 0$
$y := y ^ 2$	$y := y * y$
$y := 2 * x$	$y := x + x$
$x := x * 8$	$x := x << 3$
$x := x * 15$	$t := x << 4; x := t - x;$

92. Interpreter sadrži?

Leksiku, sintaksu, generisanje medjukoda.

93. U hipotetskom asemblerskom jeziku kao pokazivač frejma se koristi registar?

%14

94. Koja optimizacija je primjenjena u sledećoj transformaciji koda?

$a=2; b=4+3; b=7;$

Slaganje konstanti jer je $a+a=4$ a ovde je u prekompajliranju to sračunato i odmah zapisano.

95. U hipotetskom assembleru registar %15 se koristi kao?

Pokazivač vrha steka.

96. Pozeljne osobine kompajlera su:

Dobra dijagnostika gresaka i dobra optimizacija.

97. Koje faze kompajliranja pripadaju zadnjem modulu kompajlera (back end)?
Generisanje koda, optimizacija koda. (Pazi da ne zaokruzis medjukoda)

98. Koje faze kompajliranja pripadaju prednjem modulu kompajlera (back end)?
Leksicka, sintaksna, semanticka analiza

99. Kom dijelu miniC odgovara izgenerisani asemblerski kod?
Adds -4(%14), \$3, %3
MOV %0, -4(%14)
a=a+3;

100. Koji niz tokena ce se prepoznati?
int f()
{
 a= 0;
}
**_TYPE _ID _LPAREN _RPAREN _LBRACKET _ID _ASSIGN _INT_NUMBER
_SEMICOLON _RBRACKET**

101. Koliko ukupno ima globalnih identifikatora u sledecem primjeru?
int zero(){}
int abs()
{
 int x;
 if(x>0)
 return x;
 else
 return -x;
}
int main(){}
Ima ih 3: zero, abs i main

102. Oznaci tacan odgovor. Odrediti ispravan FOLLOW skup pojma T
E -> T X
T -> (E) | int y
X -> + E | epsilon
Y -> *T | epsilon
Odgovor:{ +, \$ } Nez kako se rad

103. U kojoj liniji je moguca algebarska transformacija u asemblerskoj sekvenci?
CALL pp
MOV %3, b
MOV c, a
MULS \$2, %2, %3 // **Ovde:** Jer je moglo ADDS %2, %2, %3
CMPS a, b
JGTS @lab1

104. Odrediti tacan odgovor. Odrediti ispravan FIRST skup pojma X

E -> T X

T -> (E) | int y

X -> + E | epsilon

Y -> *T | epsilon

Odgovor: (+, epsilon) (Nez kako se ovo radi)

105. Koji od navedenih stringova odgovara regularnom izrazu (a+b?) | (cd*e), posmatrati cio string.

ce, aaa, abce ne zadovoljava

106. Koji regularni izraz odgovara sledecem zahtjevu: Simbol se sastoji od donje crte iza koje slijedi jedno ili dva mala slova a iza njih nijedno ili vise velikih slova ili zifara

[a-z][a-z]?((A-Z)|(0-9))*

107. Za ulaz:

```
int f()
```

```
{
```

```
    int b;
```

```
    return b + 2 + f();
```

```
}
```

Ispisati vrijednost polja attribute u tabeli simbola za f.

Odgovor 2: Nije mi jasno zasto..

108. Sintaksnu gresku pretstavlja?

Pogresan redoslijed simbola.

109. Kakva je greska u miniC kodu?

a= x* y - 3.

Leksicka

110. Koliko puta skener prepozna token _ID u sledecem kodu?

```
int f()
```

```
{
```

```
    int s;
```

```
    s=0;
```

```
}
```

Tri puta: f, s, s

111. Koja vrijednost je upisana u polje ptype u tabeli simbola za simbol f?

```
int f (unsigned p)
```

```
{
```

```
    int n;
```

```
    unsigned m;
```

```
    n=6;
```

```
}
```

Konstanta UINT jer je to tip parametra funkcije.

Prevodjenje je prepoznavanje iskaza (recenica) izvornog jezika i sastoji se od prepoznavanja rijeci(simbola) i recenice(pojma).

Prevodjenje	=	Analiza + Sinteza + Optimizacija
Analiza	-	prepoznavanje iskaza izvornog programa
Sinteza	-	generisanje iskaza ciljnog programa
Optimizacija	-	poboljšavanje programa

ANALIZA:

(SKENER) Leksicka analiza - prepoznavanje rijeci(simbola), otkrivanje pogresnih simbola

(PARSER) Sintaksna analiza - prepoznavanje iskaza (recenica), otkrivanje formalno pogresnih iskaza

Semanticka - prepoznavanje znacenja iskaza, otkrivanje sematicki pogresnih iskaza

SINTEZA(Generator koda): prethodno prepoznati iskazi(recenice) izvornog prog. jezika se prevode u recenise ciljnog jezika (asemblerski npr.)

Skener

Prepoznaje leksicke jedinice (simbole) iz ulaznog teksta preuzimajuci znak po znak koji pokusava da prepozna ignorisuci znakove koji razdvajaju sibole (" ", \t, \n) te reaguje na nedozvoljene znakove.

String simbola je leksema, klasa simbola (skup stringova) je token. Skener dijeli ulazni tekst na lekseme, identifikuje token svake lekseme tako sto preuzme opis simbola i na osnovunjega prepoznaje i kalsifikuje simbole. Dijagram prelaza je usmjeren graf u ciji sastav ulaze cvorovi (stanja), usmjerene spojnice (moguci prelasci), labele i znakovi (koji obrazuju labele).

Generator skenera: Simboli se opisuju pomocu regularnih izraza. Generator tabele prelaza odredjuje ponasanje skenera (FLEX).

skener.l je flex specifikacija koju FLEX pretvara u lex.yy.c fajl koji definise funkciju yylex() i predstavlja skener u obliku C programa kojeg sam c kompajler revodi u izvrsni oblik skenera.

Unutar .l fajla izmedju %% %% se pisu pravila.

Flex generise skener u obliku C funkcije yylex() koja se pravi na osnovu regularnih izraza i njima pridruzenih akcija. Flex zahtjeva definiciju funkcije yywrap() koja opisuje ponasanje skenera kada naidje na EOF znak.

yylex() ponavlja prepoznavanje simbola i izvrsava zadate akcije sve dok se u okviru akcija ne izvrsi return iskaz.

Globalne promjenjive unutar skenera su:

- yytext Promjenjiva za pristup stringu poslednjeg prepoznatog simbola

- `yylen` Duzina stringa poslednjeg prepoznatog simbola
- `yylineno` Sadrzi broj trenutne linije
- `yyval` Prenos vrijednosti prepoznatog simbola

Parser

Provjerava da li je ulazni niz simbola (tokena) u skladu sa gramatikom, kao ulaz od skenera prima niz tokena a kao izlaz daje stablo parsiranja programa.

Da bi razlikovao ispravne od neispravnih nizova tokena potrebno mu je:

- Jezik sa opis ispravnih nizova tokena
- Metoda za razlikovanje ispravnih od neispravnih nizova tokena

BNF gramatika se sastoji od pravila koja odredjuju dozvoljene nacine redjanja pojmova i simbola. Jedan od pojmova je i polazni pojam koji je zapravo korjen stabla.

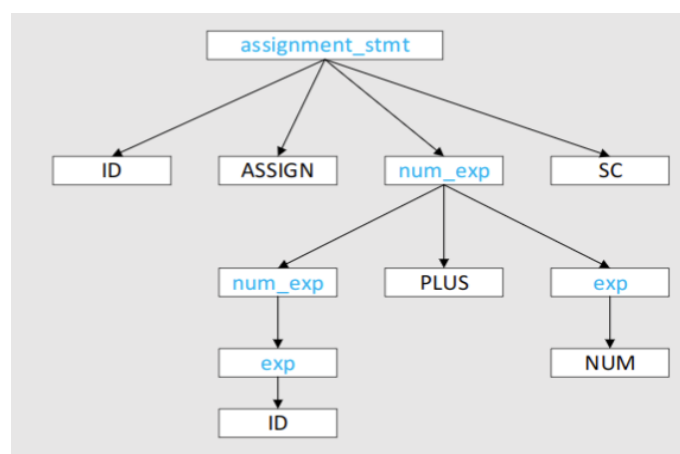
Simboli su na nivou leksicke analize dok su pojmovi na nivou sintaksne analize.

EBNF(ExtendedBNF) na desnoj strani pravila moze da sardzi:

- [...] Sadržaj zagrada se moze pojaviti jednom ili nijednom (0 ili 1)
- {...} Sadržaj zagrade se moze pojaviti nijednim jednom ili vise puta (0 ili vise)
- (...) Grupisanje
- | Alternative

Pravila se koriste u parseru tako sto se lijeva strana mijenja desnom. Simboli se ne mogu dalje zamijeniti jer ne postoje pravila za simbole.

Izvodjenje je niz promjenjivih pravila gdje se pocinje od pocetnog pojma, primjenjuje se zamjena pravila, jedan po jedan pojam cime se formira stablo ciji su listovi simboli (terminali) a cvorovi pojmovi (neterminali). Jedno stablo parsiranja moze iati vise izvodjenja.

Leftmost derivation (najljevije izvodjenje, izvodjenje s lijeva) je izvodjenje u kojem se uvijek primjenjuje pravilo na prvi pojam sa lijeve strane.

Rightmost derivation (najdesnje izvodjenje, izvodjenje sa desna) je izvodjenje u kojem se uvijek primjenjuje pravilo na prvi pojam sa desne strane.

Postoje izvodjenja koja ne prate pravila ni jedne ni druge vrste.

Gramatika je dvosmislena onda kada za jedan ulazni string imamo vise stabala sto je LOSE. Ako svaki string ima jedinstveno stablo parsiranja tada ima jedinstveno i najljevije i najdesnje izvodjenje.

Kod BISON-a:

- \$\$ Oznacava vrijednost pojma sa lijeve strane pravila
- \$i -||- desne strane pravila

Na steku \$i oznacava lokacije ispod vrha steka, \$\$ nakon njihove redukcije oznacava vrh steka.

Parser pokušava da prepozna desnu stranu pravila i da je redukuje u lijevu stranu sve dok ne dodje do polaznog pojma (SIALZNO PARSIRANJE).

BISON:

Unutar parser.y se nalazi BISON specifikacija na osnovu koje BISON formira LR parser u obliku C programa (parser.tab.c) kojeg C kompajler prevodi u izvršni oblik LR parsera.

Bison generise LR parser u obliku C funkcije yyparse() koja ukazuje na gresku ako vrati vrijednost razlicitu od nule.

Pravila u BNF notaciji:

- Podrazumjeva se da svaki pojam i simbol iz pravila posjeduju vrijednost gdje vrijednost simbola odredjuje skener a vrijednost pojma parser.

A -> B {\$\$=5;} C {\$\$=\$2;} => A=5 (Samo ne {} na prvo mjesto desne strane pravila)

A -> B {\$\$=5;} C {\$\$=1;} => A=1

Skener parseru daje token i njegovu vrijednost.

Napomena za semantiku: Vrijednost pojma exp je indeks u tabeli simbola gdje se nalazi rezultat izraza, vrijednost pojma literal je indeks u tabeli simbola na kome se on nalazi, povratna vrijednost funkcije se nalazi u registru %13 i ujedno vrijednost pojma function_call je registar %13.

Pojam-pravilo-akcija:

```
pojam
: prvi_deo_pravila
{
    <i>$ = ...
}
drugi_deo_pravila
{
    ...<i>n...
    $$ = ...
}
;
```

- semantičkoj vrednosti akcije (1) se pristupa preko \$\$ - zapravo preko <tip>\$
- mora se navesti tip jer nemamo definisano kog tipa je ta akcija (za razliku od tokena i pojmova gde smo u gornjem delu definisali tipove sa <i> ili <s>)
- u (2) možemo pristupiti vrednosti te akcije preko <tip>n
- u akciji (1) ne možemo koristiti \$\$ za postavljanje vrednosti celog pravila
- samo poslednju akciju (2) možemo iskoristiti za to

Dvosmislena gramatika

Gramatika je dvosmislena kada za jedan ulazni string postoji više stabala parsiranja ili više od jednog izvodjenja. Problem dvosmislenosti gramatike je nudjenje dvije ili više ravnopravnih mogućnosti izvodjenja čime se kompajleru ostavlja da se odluči za jednu od više interpretacija programa. Rješenje je deklaracija lijeve asocijativnosti %left +, *

Generatoru LR parsera moraju biti saopštene nedvosmislene gramatike da bi on u svaki element tabele akcija i relaza mogao da smjesti oznaku samo jedne akcije dok se u suprotnom može javiti više akcija kao kandidata za isti element tabele tj. stvara se konflikt.

shift-reduce konflikti se javljaju kada posmatrajuci trenutni token može da se izvrši i jedna i druga akcija.

reduce-reduce konflikti se javljaju kada postoji više pravila koja se mogu primjeniti na ulazni niz. (predstavljaju ozbiljan problem i bilje je proučiti i izmijeniti gramatiku)

Bison rješava konflikte na dva načina, kod shift-reduce konflikta prednost daje shift akciji a kod reduce-reduce konflikta daje prednost reduce naredbi.

Deklaracije prioriteta se mogu definisati samo jednom za jedan token i to se radi upotrebom %prec modifikatora kojim se deklarise prioritet nekog pravila.

Postoje sledeće deklaracije (navode se umjesto %token):

- %left - lijevo asocijativan
- %right - desno asocijativan
- %nonassoc - nije asocijativan
- %precedence - definise samo prioritet ne i asocijativnost

Postoji i modifikator (navodi se kod pravila %prec) - navodi se na kraju pravila gdje pravilo preuzima prioritet navedenog tokena za potrebe promjene prioriteta u nekom kontekstu.

Token je par kojeg čine vrsta tokena i vrijednost tokena a lekseme su instance tokena koje su prepoznate tokom parsiranja.

Regularni izrazi su vrsta formalnih jezika. Za svaki regularni izraz postoji konacan automat.

Tipovi gramatika:

- regularne gramatike (regularni jezici)
- kontekstno slobodne gramatike (context free)
- kontekstno osjetljive gramatike (context sensitive)
- gramatike bez restrikcija

Svaka gramatika se sastoji od konacnog skupa pojmova, konacnog skupa simbola, konacnog skupa pravila i pocetnog pojma.

Iduci odozgo ga dole, godnja je podskup donje i sve tako.

Dva osnovna tipa parsera:

- Silazno parsiranje (top-down) - pokušavamo da od pocetnog pojma izvedemo ulazni niz simbola prateći pravila produkcije (lijevu stranu zamjenjujemo desnom) - Stablo parsiranja se kreira od korjena prema listovima
- Ulazno parsiranje (bottom up) - pokušavamo da od ulaznog niza simbola dobijemo pocetni pojam (desna strana pravila se zamjenjuje lijevom) - Stablo parsiranja se kreira od listova prema korjenu

Bison je LALR(1) parser - bottom up, left to right, rightmost derivation, 1 lookahead token.

Obrada gresaka i generisanje koda

Poruku o sintaksoj gresci nam "izbacuje" bison kada je detektovana greska u gramatici (prepoznati tokeni nisu u valjanom redoslijedu), stanje masine je "greska" i nastupa zaustavljanje.

Poruka o sintaksoj gresci dolazi od nas te nema greske u gramatici pa je stanje masine "nije greska" i nastavlja se.

Proces oporavka od greske je proces u kome se tezi nastavku parsiranja ukoliko se naidje na gresku ukoliko je to moguće, uz davanje odgovarajucih informacija o greskama.

Token **error** je token koji je uvijek definisan te ga bison generise kada god se pojavi greska, ako imamo pravilo koje ga prepoznaje imamo i mogucnost oporavka i parsiranje moze da se nastavi.

Blokovi se u miniC realizuju tako sto se svakom broju dodjeli redni broj, u tabeli simbola se za VAR pamti i redni broj bloka gdje varijabla postoji dokle postoji i blok. U kontekstu generisanja koda realizuju se preko posebnih frejmova za blokove (slicno kao funkcije). Promjenjive su na steku dok traje blok.

Strukture se realizuju preko posebnih tabela simbola za svaku strukturu gdje se u TS pamti relativna pozivija polja zbog pristupa prilikom generisanja koda (slicno lokalnim promjenjivim). Na stack-u je potrebno zauzeti odgovarajuci broj lokacija.

Kod nizova se u TS pamti broj elemenata a na stack-u se zauzme odgovarajuci broj loakcija.

CMPx ima dva ulazna operanda i postavlja bite status reg.

Naredba bezuslovnog skoka smijesta vrijednost ulaznog operanda u programski brojac

Uslovni skok ima ulazni operand a ispunjenost uslova zavisi od bita status registra.

CALL stavlja trenutnu vrijdnost programskog brojaca na vrh stack-a

RET preuzima vrijednost vrha stack-a i smijesta u prog brojac

Izuzetak u ADDx i SUBx je kada rezultat ne moze stati u izlazni operand

WORD je zauzimanje uzastopnog broja mem lokacija

Zauzimanje registra se radi ADD/SUBB oslobadjanje sa MOV

Funkcija cuva lokalne promjenjive i parametre na stack frame-u a brojac lok. promjenjivih je VAR_NUM.

Ako funkcija ne sadrzi return povratna vrijednost je ono sta se zadesi u registru %13

Medjukod i generisanje koda

Faze zavisne od izvornog jezika (analiza) pripadaju prednjem modulu kompajlera

- front end

Faze zavisne od ciljnog jezika (sinteza) pripadaju zadnjem modulu kompajlera

- back end

Prakticnost podjele na dva modula se ogleda u tome sto se prevodjenje jednog izvornog jezika na vise moze realizovati preko jednog prednjeg i vise zadnjih modula a prevodjenje sa vise izvornih na jedan te isti ciljni jezik preko vise prednjih i jednog zadnjeg modula. Ovo za posljedicu ima brze prilagodjavanje promjenama koje nastaju u polaznim i ciljnim arhitekturama.

Medjureprezentacija (Intermediate representation -IR) se realizuje u razlicitim oblicima (kod ili neka struktura) te vecina prevodialca ima neku IR.

Medjujezik (Intermediate language - IL) predstavlja ciljni jezik za prednji modul a izvorni jezik za zadnji modul cime se dobija manji nivo apstrakcije u odnosu na polazni a veci u odnosu na ciljni.

Neki prevodioci mogu koristiti sekvencu razlicitih IR. Neki oblici IR su: postfiksna notacija, apstraktno stablo AST, troadresni kod TAC ..

AST je reprezentacija izvornog koda u obliku stabla koriscena u sistemima za analizu i tranformaciju programa.

Postfiksna notacija (postupak objasnjen u pitanjima gore), operator je uvijek iza svojih operanada, ne zahtjeva zgrade, prilagodjena je stack masinama/stack arhitekturama. Moze se dobiti postorder obilaskom sintaksnog stabla.

TAC je low level IL koji se lako prevodi u konkretan asemblerski jezik. Koristi najvise 3 operanda/adrese.

Primjer:

operator source => result
operator op1, op2 => result

result := op1 operator op2
result := op1

Očigledno je da se neki izrazi moraju predstaviti sa više instrukcija gdje se medjurezultati smjestaju u privremene promjenjive.

Postoje razlicite implementacije/zapisi koje mogu biti u numerickom obliku (odredjene vrijednosti kodiraju i operacije i operande).

Generator koda preuzima ispravan medjukod i tabelu simbola te proizvodi izrsni (apsolutni) masinski kod ili objektni (relokatibilni) masinski kod ili assemblerski kod. Podrazumjeva se da je proizvedeni kod ispravan i da efikasno koristi resurse racunara. generisanje koda se zasniva na odredjivanju nacina implementacije svake naredbe medjukoda pomocu naredbi koda.

Registarsko adresiranje je najbrzi i najkraci nacin adresiranja. Ako postojeci broj registara nije dovolja potrebno je preliivanje (spilling) gdje se neke vrijednosti moraju cuvati u memoriji.

Postoje dva pristupa:

- Register to Register Model gdje pokusavamo sve da stavimo u registar, biramo vrijednosti koje ce se cuvati u memoriji
- Memory to Memory Model gdje se za sve promjenjive zauzima memorija a vrijednosti po potrebi prebacujemo u registre\

Cilj kompajlera je optimizovanje procesa alokacije u skladu sa arhitekturom , programom, ogranicenjima.

Register Interference Graph (RIG) je pristup rjesavanju problema alokacije (R-R model) koji modeluje promjenjive kao cvorove a grane postoje izmedju promjenjivih koje se istovremeno koriste sto znaci da dvije promjenjive mogu dijeliti isti registar ako nisu povezane (ne koriste se u istom trenutku). Cvorovi se boje i postoji onoliko boja koliko postoji registara gdje susjedni cvorovi moraju imati razlicite boje.

Optimizacije

Optimizacije predstavljaju izvorsavanje razlicitih transformacija u cilju poboljsanja iskoriscenja resursau cilju:

- ubrzavanja izvorsavanja
- smanjenja memorisjkih zahtjeva
- smanjenja velicine koda
- smanjenja pristupa disku
- smanjenja potrosnje energije ...

Vrste optimizacije:

- Optimizacije medjukoda (prevodioci)
- Optimizacije završnog koda
- Optimizacije izvršnog koda i izvršavanja (programeri) - ručno ili vezano uz algoritme prevodjenja

Optimizacija medjukoda

Optimizacija medjukoda je masinski nezavisna optimizacija koja podrazumjeva transformacije medjukoda koje znacajno mogu poboljšati koriscenje resursa sto moze dovesti do razlicitih poboljšanja. Optimizacije se sastoje iz dvije komponente: analize i transformacije koda (izbaci naredbu, zamjeni, promjeni argumente ...).

Bazni blok (basic block BB) je najduza sekvenca instrukcija sa jednom tackom ulaza i jednom tackom izlaza. Tok kontrole/izvršavanja (control-flow) ulazi u BB preko prve instrukcije a izlazi bez zaustavljanja ili grananja osim u poslednjoj instrukciji.

- Nema ulaska u BB (osim na pocetku BB)
- Nema izlaska iz BB (osim na kraju BB)
- BB ne sadrzi labele (osim eventualno u prvoj instrukciji)
- BB ne sadrzi skokove, grananje ili zaustavljanje osim eventualno u poslednjoj instrukciji
- Tok izvršavanja tece od prve do poslednje instrukcije bez zaustavljanja
- Postoji jedan pocetni BB
- Cvorovi sa return su završni

Algoritam: Prva instrukcija je pocetak bloka Svaka instrukcija koja je cilj nekog skoka je pocetak bloka, svaka instrukcija nakon skoka je pocetak bloka

Dijagram toka (control-flow graph, CFG) je usmjeren graf kod koga su cvorovi bazni blokovi, grana postoji ako se izvršavanje programa moze nastaviti od poslednje instrukcije ulaznog BB do prve instrukcije izlaznog BB i ovaj dijagram predstavlja moguće redoslijede tj. tokove izvršavanja.

Nivoi nad kojima se primjenjuju optimizacije su:

- lokalne (unutar jednog baznog bloka):
najjednostavnije, troše malo resursa, algoritmi jednostavni, male promjene ali kad ih se primjeni na više mjesta vidljiv je napredak
- globalne (intraproceduralne) optimizacije (unutar jednog dijagrama toka - tijelo funkcije):
kod određenih optimizacija kao što su propagacija kopije ili zajednicki podizraz se mogu pojaviti određeni problemi (kontekst putanja toka)
- medjuproceduralne (interproceduralne) primjenjuju se nad cijelim programom i najkomplikovanije su:
svaki poziv se zamjeni cijelom funkcijom uz odgovarajuće izmjene ili dodatke za argumente i povratne vrijednosti (problem je to što funkcije mogu biti nepoznate: pokazivac na funkciju, rekurzija). Drugi pristup su Grafovi poziva (str 39 prez. 10)

U lokalne spadaju:

- Algebarske transformacije:

Promena operacija, eliminisanje ili pojednostavljivanje.

```
x := x + 0    →  
y := y * 1
```

možu se izbaciti

```
x := x * 0    →    x := 0
```

može trajati jednako dugo, ali može i poboljšati sledeće optimizacije

```
y := y ** 2    →    y := y * y
```

stepenovanje nije built-in instrukcija

```
x := x * 8      →    x := x << 3
```

množenje stepenom dvojke se menja bit-šiftovanjem koje na nekim mašinama može biti brže (strength reduction)

- Slaganje konstanti (Constant folding):

Neke operacije koje uključuju konstante mogu iskoristiti vrednosti izračunate tokom kompajliranja

```
x := 3 + 2      →    x := 5
```

```
if 5 < 0 goto L
```

može biti obrisana jer je 5 < 0 uvek false

- Mrtav kod (dead code elimination):

Izvršava se, ali ne utiče na ostatak koda.

```
a := x + y      a := x + y  
b := 3 + x      b := 3 + x  
c := a          →  
d := b + a      d := b + a
```

```
#define DEBUG false  
if (DEBUG)...
```

- Ako se c ne koristi u nastavku onda se odgovarajuća naredba može ukloniti
- Uglavnom nastaju kao posledica prevođenja i/ili nakon već izvršenih optimizacija
- Često su to, recimo, operacije dodele (move)
- Potencijalno će biti prevedeno i puno koda će biti nepotrebno

- Propagacija kopije (copy propagation - korisna za naredne optimizacije):

Izbegavaju se promenljive koje čuvaju vrednosti drugih promenljivih

<code>a := x + y</code>		<code>a := x + y</code>
<code>b := 3 + x</code>		<code>b := 3 + x</code>
<code>c := a</code>	→	
<code>d := b + c</code>		<code>d := b + a</code>

- Propagacija konstante (constant propagation):

Izbegavaju se promenljive koje čuvaju konstantne

<code>a := x + y</code>		<code>a := x + y</code>
<code>b := 3 + x</code>		<code>b := 3 + x</code>
<code>c := 5</code>	→	
<code>d := b + c</code>		<code>d := b + 5</code>

- Zajednicki podizraz:

Izbegava se ponavljanje izračunavanja

<code>y := x * 2</code>	→	<code>y := x * 2</code>
<code>return x * 2</code>		<code>return y</code>

<code>x := y + z</code>	→	<code>x := y + z</code>	uz pp da se x, y, z i nisu menjali između
<code>...</code>		<code>...</code>	
<code>m := y + z</code>		<code>m := x</code>	

Dodatni primjeri prezentacija 10 strana 26.

U globalne spadaju:

- Nedostupan kod:

Tok izvršavanja nikad ne stiže do određenog dela koda. Nikad se ne bi izvršio.

<code>return x + y</code>	Ako BB nema ulaz - ceo BB je nedostižan i ceo se može ukloniti
<code>z := x * y</code>	
<code>...</code>	

- Optimizacija u petlji:

Petlje su česte konstrukcije u programima, neretko ugnježdene
Smanjivanje broja instrukcija je značajno

```
while (i <= length - 1) =>    t = length - 1  
                             while (i <= t)
```

Optimizacije ciljnog koda: Mnoge navedene optimizacije se mogu primjeniti nad asemblerskim jezikom (jer smo se mi odlucili da nam asemblerski jezik bude ciljni jezik, da smo prevodili iz miniC u npr. Javu onda bi nam Java bila ciljni jezik).

Posmatraju se kratke sekvence uzastopnih naredbi (posmatramo ih kroz zamisljeni prorez koji pomjeramo preko naredbi duž koda) i zamjenjuju kracim brzim sekvencama (tražimo na osnovu nekih unapred zadatih slučajeva tipa suvisne naredbe i skokovi, nedostupne naredbe, algebarske transformacije i slicno). Primjeri su već vidljivi u pitanjima iznad.

Neki od najčestih pojava: ista poredjenja (nepotrebno jer je flag ostao nepromjenjen), punjenje registra istim vrijednostima iako u međuvremenu nije mijenjan, uzastopno pisanje i citanje iz istog registra i iste memorijske lokacije (MOV %0,a pa zatim MOV a, %0), naredbe koje slede iza naredbe skoka a nisu cilj neke druge naredbe skoka (nedostupno nikad se neće izvršiti treba izbaciti), naredba skoka čiji je cilj naredba bezuslovnog skoka (skok na neku labelu koja odmah skace na drugu - skociti odmah na tu drugu).

Napomena: Nismo više u IR sa baznim blokovima i CFG nego se nalazimo u ciljnom kodu.

Optimizacije izvornog koda: sa aspekta programera obično nakon prevodjenja uz statičke analize (analize koda) i dinamičke analize (analiza izvršavanja: brzina, korišćenje memorije i drugih resursa)

Analiza izvrsnog koda (iz aspekta programera) se ogleda u zamjeni algoritma brzim algoritmom (primjer sortiranja), zamjena jedne biblioteke drugom, promjena arhitekture koja izvršava program, neke ručne "mini optimizacije" (koje naredbe se kad brže izvršavaju...)

Analiza izvršavanja (iz aspekta programera): prikupljanje podataka prilikom izvršavanja, analiza podataka i mjerenje performansi, određivanje dijelova koji se mogu ili ih je moguće optimizovati.

Profajleri su alati koji obavljaju analizu performansi.

Runtime

Izvršna okruženja (runtime environment) predstavljaju podršku izvršavanja programa napisanih na visim programskim jezicima. Kompajler je dužan da ispravno **prevede sve apstrakcije** definisane jezikom (npr. kase i sl.), da **omogući podršku** za sve te apstrakcije na ciljnoj masini.

Izvršno okruženje podrazumjeva:

- Organizaciju memorije (kako predstaviti podatke, kako dijeliti memoriju)
- Upravljanje životnim vijekom promjenjivih, kako pristupiti različitim vrstama podataka
- Upravljanje pozivima funkcija (kako pozvati, kako preneti argumente, kako se vratiti iz funkcije)
- Upravljanje ostalim apstrakcijama (izuzeci, garbage collection itd.)

Izvršno okruženje predstavlja "masinu"; računarski model, interfejs za izvršavanje te može biti konkretna ili virtuelna masina.

Prevodilac koristi logički adresni prostor (virtuelne masine) koji OS mapira taj prostor na ciljnu masinu (na fizičke adrese).

Za svaki poziv funkcije se određuje blok sa podacima koji odgovaraju i definišu taj poziv funkcije (Aktivacioni blok - activation record AR). Funkcije se izvršavaju određenim redom pri završetku jedne funkcije kontrola se vraća na funkciju koja ju je pozvala.

Sekvenca pozivanja je niz aktivnosti koje se izvršavaju u cilju formiranja aktivacionog bloka.

Funkcija pozivalac računa vrijednosti za argumente, zauzima i postavlja mjesto za podatke koji predstavljaju argumente, postavlja povratnu adresu, prenosi kontrolu na funkciju koja se poziva.

Funkcija koja je pozvana postavlja kontrolu veze, obezbjeđuje mjesto za lokalne podatke ...

Sekvenca povratka je niz aktivnosti koje izvršavaju funkcije pozivalac i pozvana u cilju oslobađanja aktivacionog bloka.

Pozvana funkcija postavlja povratnu vrijednost (mjesto u AR ili registar), oslobađa prostor za lokalne podatke te prebacuje kontrolu na funkciju koja ju je pozvala.

Funkcija pozivalac oslobađa mjesto zauzeto za podatke koji predstavljaju argumente.

Globalne promjenjive: ako nema unutrašnjih funkcija svaka promjenjiva kojom nije lokalna za jednu nije lokalna ni za sve ostale. Smijestaju se uglavnom u static dijelu gdje su adrese fiksne i poznate tokom prevodjenja. Lokalne prom. se mogu zvati isto kao globalne - vidljivost imena neke druge globalne promjenjive je u svim funkcijama (cijele deklaracije su nakon nje) osim u slučaju da u funkciji postoji lokalna sa istim imenom.

Ugnjezdene funkcije:

Funkcije definisane u okviru neke druge funkcije koje imaju pristup podacima te spoljasnje, okružujuće funkcije. Slično blokovima te postoji više nivoa ugnjezdavanja.

Razlika u odnosu na blokove (koji se izvršavaju poznatim redom) mi ne znamo kako će izgledati aktivacije funkcija (stek, ARs, šta ako je neka rekurzivna).

Kako pronaci (run-time) koji tačno AR sadrži podatke za promenljivu koja nam treba u ugnjezdjenoj funkciji –ne znamo raspored na steku.

Pristupna veza: dodavanje adrese najnovije aktivacione funkcije (spoljasnje gledano sa aspekta ugnjezdenosti) u svaki AR funkcije. Tako se stvara lanac aktivacija gdje se duž tog lanca mogu pronaci sve dostupne promjenjive.

Memory manager vodi računa o tome koliko je memorije zauzeto/slobodno, zauzima tražene dijelove memorije, traži od OS proširenje po potrebi, oslobađa određene dijelove memorije. Sve ovo za cilj ima minimizaciju zauzete memorije i optimizaciju upotrebe (brze izvršavanje).

Fragmentacija: počinje se od velike količine slobodne memorije (uzastopnih lokacija), memorija se zauzima vrijednostima različite veličine, neki dijelovi se oslobađaju i nastaju prazna mjesta (rupe). Ponavljanjem se može doći do značajne fragmentacije što dovodi do toga da prividno nema

memorije (u komadu) iako je zapravo ima ali nije dobro iskoriscena.

Kontrolni mehanizmi se ogledaju u spajanju sukcesivnih slobodnih prostora, optimalno trazenje prostora, restart.

Memorija se moze osloboditi rucno gdje se oslobadja sve sto vise nije potrebno (ako se izostavi dolazi do memory leak sto ne mora ali mzoze biti veliki problem), te se onome sto je oslobodjeno ne smije pristupati.

Garbage collection predstavlja autoamtsko oslobadjanje memorije koja se vise ne koristi (problematicno sa aspekta sporog ukupnog izvorsavanja, velikih pauza, fragmentacije te namjerne ili nenamjerne lijenosti programera da po zavrsetku upotrebe oslobodi resurse ocekujuci da to uradi GC ali sa zakasnjemjem).

Glavni zadatak je kako odrediti dostupen podatke?

Postoje dva pristupa:

- **reference counting**(broje se reference na objekat kada broj padne na 0 objekat postaje nedostupan i postaje kandidat za GC) . U svakom trenutku se zna status jednog objekta sto je brze.
- **trace-based GC**(u odredjenim momentima se odredjuje skup dostupnih objekata, krene se od pocetnog i prate se sve reference. Kada se formira skup dostupnih objekata svi ostali postaju kandiati za brisanje). U jednom trenutku se saznaje status svih objekata sto je prilika za manju fragmentaciju.